

ארגון רבני צהר
היהדות של כולנו

הגדה של פסח

בתוספת הנחיות הלכתיות
למצב חירום ולשעת הדחק

נ ו ס ח א ש כ נ ז י

ניסן תשפ"ו, מבצע שאגת הארי

הקדמה

"כִּי־מִי־צֵאתְךָ־מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם אֶרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת" (מיכה ז, טו).

המתרחש לנגד עינינו בימים אלה איננו נופל מהנפלאות שעליהן דיבר הנביא. כשאנו חוזים במדינת ישראל מכה בנחרצות בגדולי אויביה, לצד המעצמה החזקה בתבל, אנו נותרים משתאים ופעורי פה.

"בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים". בשנה זו אין צורך להתאמץ כדי לחוש שיש לנו יציאת מצרים משלנו. מתברר שלסיפור המסופר בהגדה ישנם פרקי המשך מרשימים לא פחות, שאותם אנו חווים בימים אלו ממש. כולנו נוטלים חלק בעלילה - מהיורדים למקלטים ועד הלוחמים בחזיתות באיראן, בלבנון ובגבולות ארצנו. השנה, לכל אחד ואחת מאיתנו יש חובה להרבות בסיפור יציאת מצרים: זו שבימי אבותינו וזו המתרחשת לנגד עינינו.

אף על פי כן, ואולי דווקא בשל התקופה הייחודית הפוקדת אותנו, ייתכן שיעלה הצורך לקצר בחלקה הראשון של ההגדה - סיפור יציאת מצרים; זאת משום שאנו כותבים כעת פרק נוסף בעלילה, פרק שבו אנו שותפים פעילים בצל האזעקות וההתרעות, הנפילות וההירוטים.

אף שברובד הרוחני אנו בעת נשגבת של "אֶרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת", הרי שמעמדם ההלכתי של ימים אלו עשוי להיות מוגדר כשעת הדחק, ומציאות זו מחייבת אותנו לתת את הדעת על פרטי ההלכות וההנהגות הנדרשות במצבים אלו. מובא לפניכם תקציר ההלכות שכתבו הרבנים שאול ברוכי וירון מושקוביץ, מצוות הרבנים של מרכז האתיקה בארגון רבני צהר, יחד עם הגדה של פסח שמודגשים בה חלקי ההגדה העיקריים לשעת הדחק.

ארגון רבני צהר שולח ברכת חיזוק לכל השותפים במערכה ולכלל אזרחי מדינת ישראל.

עומדת בפניכם שאלה? אל תוותרו ללא מענה. אנו מזמינים אתכם לפנות למוקד ההלכה של רבני צהר בטלפון: **1-800-200-377**.

**פסח כשר ושמח,
הרב דוד סתיו**

הנחיות הלכתיות לעריכת ליל סדר בזמן מלחמה

שעת הדחק

1. "כל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח"; לכתחילה יש לערוך סדר שלם כהלכתו. אולם, ייתכן שעל פי הנסיבות, בזמן אזעקות או במצב חירום, יהיה קושי לקיים את הסדר כרגיל. בשעת הדחק, אפשר לקצר את ליל הסדר, להתמקד בעיקר ההגדה ולקיים את שאר מצוות הסדר.

2. הנחיות אלו מיועדות לבריאם. הנחיות ייחודיות לחולים וקשישים, ובהן גם הרחבות בחלק מהעניינים שנזכרים כאן, מצויות באתר צהר עד 120.

זמן

3. זמן הקידוש וההגדה הוא מצאת הכוכבים (19.20 בשנת תשפ"ו בישראל). בשעת הצורך, ניתן להקדים את הקידוש ואת תחילת הסדר לפני צאת הכוכבים, אך שתיית שאר הכוסות, אכילת מצה ומרור קריאת ההגדה ואמירת ההלל צריכות להיות מצאת הכוכבים.

4. זמן מצוות הסדר, כולל אכילת אפיקומן, הוא עד חצות (00.45). מי שמתפנה לעריכת הסדר קרוב לחצות יקצר את הסדר, כמבואר להלן, על מנת לאכול מצה ומרור לפני חצות. אם לא ערכו סדר עד חצות, אפשר לקיימו עד עלות השחר (5.17).

קיצור

5. החלקים העיקריים שב"מגיד" הם: שאלת "מה נשתנה", "עבדים היינו" ו"מתחילה עובדי עבודה זרה" (ובכללם גם סיום בשבח), "ארמי אובד אבי" (עם חלק מהדרשות), "כל שלא אמר שלושה דברים אלו", פרקי ההלל שבסוף "מגיד" (מ"לפיכך"), ברכת הגאולה וכוס שנייה.

6. בשעת הצורך אפשר לקצר אף יותר (לדלג על "ארמי אובד אבי" ולומר מעט מההלל), וכמובן, על פי הזמן אפשר להוסיף. כאשר הזמן לאמירת "מגיד" דחוק ומקצרים, יש להוסיף בזמן הסעודה, אם אפשר, את החלקים שהושמטו.

7. עיקר ההלל הוא פרקי הלל המצרי (תהלים קיג-קיח) וברכת "יהללך" (ללא "הלל הגדול" [תהלים קלו] וברכת "נשמת" ו"שתבח"). בשעת הצורך די לומר מספר פסוקים וברכת "יהללך".

הסבה

8. עיקר חובת ההסבה הוא בזמן שתיית ארבע כוסות ואכילת מצת מצווה (ב"מוציא מצה", "כורך" ואפיקומן). מי שלא היסב באכילת מצה יחזור ויאכל כזית בהסבה (נשים רשאיות להקל, וגם גברים בשעת הדחק). מי שלא שתה יין בהסבה, למנהג הספרדים יחזור וישתה בהסבה, ולמנהג האשכנזים יחזור וישתה רק בכוס השנייה (ויש להקל, כנ"ל).

הפסקות

9. גם אם הפסיקו ויצאו כולם מהבית למרחב מוגן בין הקידוש לסעודה, אין צריך לחזור ולקדש בסמוך לסעודה.
10. אם הפסיקו בזמן אמירת ההגדה או ההלל חוזרים למקום שפסקו, אף אם שהו זמן רב.
11. אם הפסיקו בזמן ברכת המזון, לנוהגים כשולחן ערוך חוזרים למקום שפסקו, ולנוהגים כרמ"א - אם שהו כמה דקות או יותר חוזרים לתחילת הברכה שהפסיקו בה.
12. בדרך כלל, אין להפסיק ואין לדבר מנטילת ידיים שאחרי "מגיד" ועד סיום אכילת מצה, מרור וכורך. כאשר צריך להפסיק כדי להיכנס לממ"ד וכדומה: אם אפשר להמשיך את האכילה בממ"ד, מוטב להמשיך; אם אי אפשר, מוטב להימנע מדיבור שאינו הכרחי.
13. אם דיברו דיבורים שאינם קשורים לאכילה בין הברכות על המצה לבין אכילתה, בין הברכה על המרור לאכילתו או בין הברכה על היין לשתייתו, יש לחזור ולברך. אם דיברו במקום אחר אין לברך שנית.
14. זמן אכילה של כזית מצה או מרור הוא "כדי אכילת פרס", אשר למחמירים הוא 4 דקות, ולמקלים עד 9 דקות. אם הפסיקו באמצע אכילת כזית צריך לאכול שנית. בשעת הצורך, אם כבר אכלו כשליש מצה לפני שהפסיקו, אין צריך לאכול שנית אף אם מקפידים בדרך כלל על שיעור גדול יותר של מצה.
15. אם אמירת ההגדה מתארכת בשל ההפסקות, ויש צורך לשתות, אפשר לשתות משקה שאיננו יין לפני מזיגת הכוס השנייה. יש מתירים לשתות גם לאחר מזיגת הכוס השנייה ובזמן ההגדה, ואפשר לסמוך על כך במקום צורך. מוטב להימנע מאכילה, מלבד בזמן אכילת הכרפס.

אותיות גדולות	אותיות בינוניות	אותיות קטנות
החלקים העיקריים שבסדר, שבלעדיהם לא יוצאים ידי חובה ואותם יש לומר בכל קיצור של הסדר.	קטעים שחשוב להוסיף.	שאר הסדר.

מקרא

נוסחי ההגדה שהכנו הם על פי נוסח אשכנז ועדות המזרח. הקטעים המסומנים כעיקר ההגדה וההלל, בשתי רמות החשיבות, זהים גם לנוהגים מנהגי תימן (מלבד הקידוש וברכת המזון).

ההגדה טעונה גניזה

עיסת ההגדה

~ קדש ~

מוזגים כוס ראשון. המצות מכוסות.

סְבֹרֵי מִדָּגֶן וּרְבֵנִין וְרִבּוֹתַי.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לֶשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו.
וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן,
אֶת יוֹם חֵג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֲרוּתֵנוּ, מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיְצִיאַת מִצְרַיִם.
כִּי בָנוּ בַּחֲרִית וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
הִנַּחֲלָתָנוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲיָנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה.
שׁוּתָהּ בְּהִסִּיבֶת שְׂמָאל וְאִינוּ מִבְּרַךְ בְּרַכָּה אַחֲרוֹנָה.

~ ורחץ ~

נוטלים ידיים ואין מברכים.

~ כרפס ~

לוקח מן הכרפס פחות מכזית, כדי שלא יתחייב בברכה אחרונה, טובל במי מלח, מברך "בורא פרי האדמה", ומכווין לפטור בברכה גם את המרור. אוכל בלא הסבה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה.

~ יחץ ~

בוצע את המצה האמצעית לשתיים, ומצפין את החצי הגדול לאפיקומן.

מגיד

מגלה את המצות, מגביה את הקערה, ואומר בקול רם.

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים.
כל דכפין ייתי ויכיל, כל דצריך ייתי ויפסח.
השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישראל.
השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין.

מסיר את הקערה מעל השולחן. מוזגים כוס שני. הבן שואל.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה כלו מצה.
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ידקות, הלילה הזה כלו מרור.
שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, הלילה הזה שתי פעמים.
שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין, הלילה הזה כלנו מסבין.

מחזיר את הקערה אל השולחן. מגלים את המצות.

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו יהוה אלהינו משם ביד חזקה ובזרע נטויה.
ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני
בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים.

ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו זקנים כלנו יודעים את התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים.
וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אלהינו ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק והיו מספרים ביציאת
מצרים כל אותו הלילה, עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.
אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים כלילות עד שדרשה בן זומא, שנאמר,
למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ימי חייך הימים. כל ימי חייך הלילות. וחכמים אומרים ימי חייך העולם
הזה. כל ימי חייך להביא לימות המשיח.

ברוך המקום, ברוך הוא, ברוך שנתן תורה לעמו ישראל, ברוך הוא.

כנגד ארבעה בנים דברה תורה: אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול.

חכם מה הוא אומר? מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם. ואף אתה אמור לו פהלכות הפסח: אין
מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

רשע מה הוא אומר? מה העבודה הזאת לכם. לכם ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר. ואף אתה הקהה את
שניו ואמור לו: בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים. לי ולא לו. אלו היה שם, לא היה נגאל.

תם מה הוא אומר? מה זאת. ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים.

ושאינו יודע לשאול את פתח לו, שנאמר, והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים.

יכול מראש חודש, תלמוד לומר ביום ההוא. אי ביום ההוא יכול מבעוד יום, תלמוד לומר בעבור זה, בעבור זה לא אמרתי,
אלא בשעה שיש מצה ומרור מנחים לפניך.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו קרבנו המקום לעברתו,

שנאמר: ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר יהוה אלהי ישראל: בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם, תרח אבי אברהם ואבי נחור, ויעבדו אלהים אחרים. ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען, וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק, ואתן ליצחק את יעקב ואת עשיו. ואתן לעשו את הר שער לרשת אתו, ויעקב ובניו ירדו מצרים.

ברוך שומר הבטחתו לישראל, ברוך הוא.

שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ, לעשות כמו שאמר לאברהם אבינו בבית בין הבתרים, שנאמר: ויאמר לאברהם, ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, ויעבדו וענו אתם ארבע מאות שנה. וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול.

מכסה את המצות ומגביה את הכוס בידו, ואומר

והיא שעמדה לאבותינו ולנו. שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

מניח את הכוס, מגלה את המצות

צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה לא גזר אלא על הזכרים, ולבן בקש לעקור את הכל. שנאמר:

ארמי אבד אבי, וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט, ויהי שם לגוי גדול, עצום ורב. וירד מצרימה אנוס על פי הדבור.

ויגר שם מלימד שלא ירד יעקב אבינו להשתקע במצרים אלא לגור שם, שנאמר: ויאמרו אל פרעה, לגור בארץ באנו, כי אין מרעה לצאן אשר לעבדך, כי כבד הרעב בארץ כנען. ועתה ישבו נא עבדך בארץ גשן. במתי מעט כמה שנאמר: בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה, ועתה שמך יהוה אלהיך פכוכבי השמים לרב. ויהי שם לגוי מלימד שהיו ישראל מציינים שם.

גדול עצום כמו שנאמר: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד, ותמלא הארץ אתם. ורב כמה שנאמר: רבבה בצמח השדה נתתיך, ותירבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים, שדים נכנו ושערך צמח, ואת ערם ועריה. ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך, ואמר לך בדמך חיי.

וירעו אתנו המצרים ויעננו, ויתנו עלינו עבדה קשה.

וירעו אתנו המצרים כמו שנאמר: הבה נתחכמה לו פן ירבה, והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו, ועלה מן הארץ.

ויעננו כמה שנאמר: וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם. ויבן ערי מסכנות לפרעה. את פתם ואת רעמסס. ויתנו עלינו עבדה קשה כמו שנאמר: ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך.

ונצַעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, וְיִשְׁמַע יְהוָה אֶת קִלְנוּ, וְיֵרָא אֶת עֲנֵנוּ וְאֶת עֲמַלְנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ.
וְנִצַּעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיֹּאנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעֻקוּ,
וַתַּעַל שְׁוַעְתָּם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.
וְיִשְׁמַע יְהוָה אֶת קִלְנוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבֹרָהֶם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.
וְיֵרָא אֶת עֲנֵנוּ זֶה פְּרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים.
וְאֶת עֲמַלְנוּ אֵלֹהֵי הַבָּנִים. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל הַבֶּן הַיְּלֹד הַיֵּאֲרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבַּת תִּחְיִין.
וְאֶת לַחֲצֵנוּ זֶה הַדָּחֵק, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלֶּחֶץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם.

וַיִּצְאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה, וּבְזֹרַע נְטוּיָה, וּבִמְרָא גָדֹל, וּבִמְפָתִים.
וַיִּצְאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם לֹא עַל יְדֵי מֶלֶאךָ, וְלֹא עַל יְדֵי שַׂרְף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲלֵא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר:
וַעֲבַרְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלִּילָה הַזֶּה, וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֲדָם וְעַד בְּהֵמָה, וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי יְהוָה.
וַעֲבַרְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלִּילָה הַזֶּה אֲנִי וְלֹא מֶלֶאךָ;
וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי וְלֹא שַׂרְף;
וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי וְלֹא הַשְּׁלִיחַ;
אֲנִי יְהוָה אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר.
בְּיַד חֲזָקָה זֶה הַדָּבָר, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: הִנֵּה יָד יְהוָה הוּיָהּ בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה, בְּסוֹסִים, בְּחֻמְרִים, בְּגַמְלִים, בְּבָקָר וּבַצֹּאן, דָּבָר
כְּבִד מְאֹד.
וּבְזֹרַע נְטוּיָה זֶה הַחֶרֶב, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַחֲרָבוּ שְׁלוּפָה בִּידוֹ, נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם.
וּבִמְרָא גָדֹל זֶה גְּלוּי שְׂכִינָה. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, אוֹ הִנֵּסָה אֱלֹהִים לְבָא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מְקַרֵּב גּוֹי בְּמִסּוֹת בָּאֵתָת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה
וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדוּלִים כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ.
וּבִמְפָתִים זֶה הַמַּטָּה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְאֵת הַמַּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת הָאֵתָת.
וּבְמִפְתֵּי זֶה הַדָּם, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׂמַיִם וּבָאָרֶץ.

כְּשֹׁאוֹמֵר דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עֵשֶׂן, עֵשֶׂר הַמְּכוֹת וְדצ"ךְ עַד"ש בִּאֲח"ב - יִשְׁפּוֹךְ מִן הַכּוֹס מֵעַט יֵין.

דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עֵשֶׂן.

דָּבָר אַחֵר: בְּיַד חֲזָקָה שְׁתִּים, וּבְזֹרַע נְטוּיָה שְׁתִּים, וּבִמְרָא גָדֹל שְׁתִּים, וּבִמְפָתִים שְׁתִּים, וּבִמְפָתִים שְׁתִּים. אֵלֹהֵי עֵשֶׂר מְכוֹת שֶׁהֵבִיא
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם, וְאֵלֹהֵי הַיָּם:

דָּם, צִפְרִידָּע, כִּנִּים, עָרוֹב, דָּבָר, שְׁחִין, בֶּרֶד, אֲרֵבָה, חֶשֶׂן, מִכַּת בְּכוֹרוֹת.

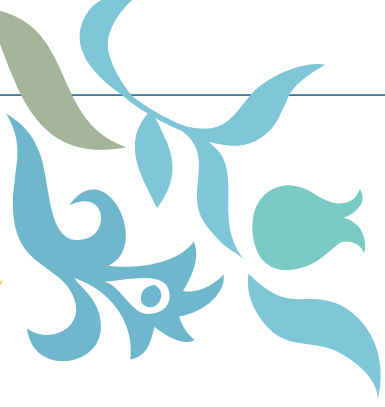
רַבִּי יְהוֹדָה הֵיךְ נֹתֵן בָּהֶם סִמְנִים דְּצ"ךְ עַד"ש בִּאֲח"ב.

רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר: מִנֵּין אֵתָה אוֹמֵר שֶׁלְקוֹ הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם עֵשֶׂר מְכוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מְכוֹת? בְּמִצְרַיִם מַה הוּא
אוֹמֵר? וַיֵּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל פְּרָעָה: אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא, וְעַל הַיָּם מַה הוּא אוֹמֵר? וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה בְּמִצְרַיִם, וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת יְהוָה, וַיֵּאֱמִינוּ בִּיהוָה וּבְמִשָּׁה עֲבָדוֹ. כְּמָה לָקוּ בְּאֲצַבֵּעַ עֵשֶׂר מְכוֹת. אֲמֹר מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ
עֵשֶׂר מְכוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מְכוֹת.

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: מִנֵּין שֶׁכָּל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם הֵיךְ שֶׁל אֲרֵבָע מְכוֹת? שֶׁנֶּאֱמַר:
יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מְלָאכֵי רָעִים. עֲבָרָה אַחַת, וְזַעַם שְׁתֵּים, וְצָרָה שְׁלֹשׁ, מִשְׁלַחַת מְלָאכֵי רָעִים
אֲרֵבָע. אֲמֹר מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ אֲרֵבָעִים מְכוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתֵים מְכוֹת.

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: מִנֵּין שֶׁכָּל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם הֵיךְ שֶׁל חֲמִשׁ מְכוֹת? שֶׁנֶּאֱמַר:
יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מְלָאכֵי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ אַחַת, עֲבָרָה שְׁתֵּים, וְזַעַם שְׁלֹשׁ, וְצָרָה אֲרֵבָע, מִשְׁלַחַת
מְלָאכֵי רָעִים חֲמִשׁ. אֲמֹר מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ חֲמִשִּׁים מְכוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתֵים מְכוֹת.

במה מעלות טובות למקום עלינו.

אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים, דיינו.
אלו עשה בהם שפטים, ולא עשה באלהיהם, דיינו.
אלו עשה באלהיהם, ולא הרג את בכוריהם, דיינו.
אלו הרג את בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם, דיינו.
אלו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את היס, דיינו.
אלו קרע לנו את היס ולא העבירנו בתוכו בחרבה, דיינו.
אלו העבירנו בתוכו בחרבה ולא שקע צרנו בתוכו דינו.
אלו שקע צרנו בתוכו ולא ספק צרנו במדבר ארבעים שנה דינו.
אלו ספק צרנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן דינו.
אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת, דינו.
אלו נתן לנו את השבת, ולא קרבנו לפני הר סיני, דינו.
אלו קרבנו לפני הר סיני, ולא נתן לנו את התורה. דינו.
אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל, דינו.
אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את הבית דינו.

על אחת, כמה וכמה, טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו: שהוציאנו ממצרים, ועשה בהם שפטים, ועשה באלהיהם, והרג את בכוריהם, ונתן לנו את ממונם, וקרע לנו את היס, והעבירנו בתוכו בחרבה, ושקע צרנו בתוכו, וספק צרנו במדבר ארבעים שנה, והאכילנו את המן, ונתן לנו את השבת, וקרבנו לפני הר סיני, ונתן לנו את התורה, והכניסנו לארץ ישראל, ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו.

רבן גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו,

ואלו הן: פסח, מצה, ומרור.

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה קים, על שום מה, על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים.

שנאמר: ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה, אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים, ואת בתינו הציל, ויקד העם וישתחוו.

אוחז המצה בידו ומראה אותה למסובין.

מצה זו שאנו אוכלים, על שום מה, על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם.

שנאמר: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות, כי לא חמץ, כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה, וגם צדה לא עשו להם.

אוחז המרור בידו ומראה אותו למסובין.

מרור זה שאנו אוכלים, על שום מה, על שום שמרדו המצרים את חיי אבותינו במצרים.

שנאמר: ומרדו את חייהם בעבדה קשה, בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך.

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים. לא את אבותינו בלבד גאל הקדוש ברוך הוא, אלא אף אותנו גאל עמם, שנאמר: ואותנו הוציא משם, למען הביא אתנו, לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותנו. אוחז הכוס בידו, מכסה את המצות ואומר.

לפיכך אנחנו חייבים להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להידר, לברך, לעלה ולקלם למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו: הוציאנו מעבדות לחרות מיגון לשמחה, ומאכל ליום טוב, ומאפלה לאור גדול, ומשעבוד לגאולה. ונאמר לפניו שירה חדשה: הללויה.

הללויה הללו עבדי יהוה, הללו את שם יהוה. יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם. ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה. רם על כל גוים יהוה, על השמים כבודו. מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת, המשפילי לראות בשמים ובארץ. מקימי מעפר דל, מאשפת ידים אביון, להושיבי עם נדיבים, עם נדיבי עמו. מושיבי עקרת הבית, אם הבנים שמחה. הללויה.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז, היתה יהודה לקדשו, ישראל ממשלותיו. הים ראה וינס, הירדן יסב לאחור. ההרים רקדו כאילים, גבעות כבני צאן. מה לך הים כי תנוס, הירדן תסב לאחור, ההרים תרקדו כאילים, גבעות כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלוה יעקב. ההפכי הצור אגס מים, חלמיש למעינו מים.

מגביהים את הכוס

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים, והגיענו ללילה הזה לאכל בו מצה ומרור. כן יהוה אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום, שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך. ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון, ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ברוך אתה יהוה, גאל ישראל.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.
שותים את הכוס בהסבת שמאל.

~ רהצה ~

נוטלים ידיים ומברכים.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על
נטילת ידים.

~ מוציא מצה ~

ייקח את המצות בסדר שהניחם, הפרוסה בין שתי השלמות, יאחז שלשתן בידו ויברך. אחר כך יבצע כזית מן העליונה
השלמה וכזית שני מן הפרוסה, ויטבלם במלח, ויאכל בהסבה שני הזיתים.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ.
ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על
אכילת מצה.

~ מרור ~

לוקח כזית מרור, מטבלו בחרוסת, מנער החרוסת, מברך ואוכל בלי הסבה.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על
אכילת מרור.

~ כורך ~

לוקח כזית מהמצה השלישית עם כזית מרור, כורכם יחד, אוכל בהסבה בלי ברכה. ואומר לפני האכילה.

זכר למקדש כהלל. כן עשה הלל בזמן שבית המקדש היה קיים.
היה כורך מצה ומרור ואוכל ביחד,
לקיים מה שנאמר: על מצות ומררים יאכלהו.

שִׁלְחַן עוֹרֵךְ

אוכלים ושותים.

צֶפּוֹן

אחר גמר הסעודה לוקח כל אחד מהמסבים כזית מהמצה שהייתה צפונה לאפיקומן ואוכל ממנה כזית בהסבה. וצריך לאוכלה קודם חצות הלילה.

לפני אכילת האפיקומן יאמר.

זכר לקרבן פסח הנאכל על השובע.

בִּירָךְ

מוזגים כוס שלישי ומברכים ברכת המזון.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלָּמִים. אֲזִי יִמְלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם. הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי. הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמֵחִים. שׁוּבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתֵנוּ כְּאֶפִיקִים בְּנֶגֶב. הִזְרְעִים בְּדִמְעָה, בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הָלוֹךְ יֵלֶךְ וּבָכָה נִשָּׂא מִשָּׁךְ הַזֶּרַע, בֹּא יְבֵא בְרִנָּה נִשָּׂא אֶלמִתִּי.

זימון.

רְבוּתִי נְבָרֵךְ.

עונים:

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרֵךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

המזמן:

בְּרִשׁוֹת מְרִנָּה וְרִבְנָן וְרִבּוּתִי, נְבָרֵךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכָלְנוּ מִשְּׁלוֹ.

עונים:

בְּרוּךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכָלְנוּ מִשְּׁלוֹ וּבִטְוֹבוֹ חֲיִינוּ.

המזמן:

בְּרוּךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכָלְנוּ מִשְּׁלוֹ וּבִטְוֹבוֹ חֲיִינוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הֵזֵן אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בֶּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חֶסֶד לָנוּ, וְאֵל יַחֲסֹד לָנוּ מִזֶּזֶן לְעוֹלָם וָעֶד. בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרָנִס לְכָל וּמִטִּיב לְכָל, וּמִכֵּין מִזֶּזֶן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הֵזֵן אֶת הַכֹּל.

נוֹדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֹדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבָדִים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרָנִס אוֹתָנוּ תִּמְיֵד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תִּמְיֵד לְעוֹלָם וָעֶד. כְּפָתוּב: וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַּתְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמִּזֶּזֶן.

רַחֵם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחְךָ וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ, רַעֲנוּ זִמְנֵנוּ פְּרֻסָּנוּ וְכַלְכַּלְנוּ וְהִרְוִיחֵנוּ, וְהִרְוַח לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מִכָּל צְרוּתֵינוּ. וְנֹא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לֹא לִיָּדִי מִתַּנַּת בֶּשָׂר וְדָם וְלֹא לִיָּדִי הַלְוָאתָם, כִּי אִם לִיָּדֶךָ הַמְּלָאָה הַפְּתוּחָה הַקְדוּשָׁה וְהַרְחֲבָה, שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וּפְקֻדוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְכָרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבֵּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וּבִנְה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גָאֵלֵנוּ
יוֹצֵרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל שֶׁבְכָל
יוֹם וְיוֹם הוּא הַטֵּיב, הוּא מְטִיב, הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יִגְמְלָנוּ
לְעַד, לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ הַצֶּלֶה וְהַצֹּלָחָה, בִּרְכָה וְיִשׁוּעָה נַחֲמָה פְּרִינְסָה
וּכְלִפְלָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב, וּמִכָּל טוֹב לְעוֹלָם עַל יַחְסְרֵנוּ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

הַרְחֵמֵן הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשִׁמְיִם וּבְאֲרָץ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בָּנוּ לְעַד וּלְנֶצַח נִצְחִים, וְיִתְהַדָּר בָּנוּ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרִינֵנוּ בְּכָבוֹד.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צוֹאֲרֵנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאֲרָצֵנוּ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בִּרְכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵכְלֵנוּ עָלָיו.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא זְכוּר לְטוֹב, וְיִבְשֹׁר לָנוּ בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת בְּעָלֵי / אִשְׁתֵּי.

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת [אֲבִי מוֹרִי] בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה. וְאֶת [אֲמִי מוֹרֵתִי] בְּעַלַת הַבֵּית הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם
וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם. אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל
מִכָּל כּוֹל, כֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ כָּלנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמֵר, אָמֵן.

בְּמִדּוֹם יִלְמְדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שֶׁתִּהְיֶה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם. וְנִשְׂא בִּרְכָה מֵאֵת יְהוָה, וְיִצְדָּקָה מֵאֵלֵהֵי יִשְׂרָאֵל,
וְנִמְצָא חַן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁפָלוּ טוֹב. [יוֹם שְׁפָלוּ אֲרוּךְ. יוֹם שֶׁצִּדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעַטְרוֹתֵיהֶם בְּרָאשֵׁיהֶם וְנִגְהָנִים
מִזִּיּוֹ הַשְׂכִּינָה וְיֵהִי חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם].

הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

מְגִדוֹל יִשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְמִשְׁיַחוֹ לְדוֹר וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם. עֵשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִדּוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוֹ, אָמֵן.

יִרְאוּ אֶת יְהוָה קְדוֹשׁוֹ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו. כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבּוּ, וְדִרְשֵׁי יְהוָה לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ
לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. פּוֹתֵחַ אֶת יָדָךְ, וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן.

בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה, וְיִהְיֶה יְהוָה מְבֹטָחוֹ. נַעֲדֵר הֵייתִי גַם זָקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נִעְזֵב, וְזֶרְעוֹ
מִבְּקֶשׁ לָחֶס. יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרְא פְּרִי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִים בַּחֲסֵבָה וְאֵין מְבָרְכִים בִּרְכָה אַחֲרוֹנָה.

מוזגים כוס של אליהו ופוחחים את הדלת.

שִׁפְךָ חֲמֶתֶךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּךָ
וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נֹוֹהוּ הַשָּׁמוּ.
שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם זַעַמְךָ וְחֲרוֹן אַפְּךָ יִשְׁיֶגֶם.
תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שְׁמֵי יְהוָה.

הַלֵּל

מוזגים כוס רביעי ואומרים הלל.

לֹא לָנוּ, יְהוָה, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדֶּךָ עַל אֲמֶתֶךָ. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם.
וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה. עֲצִבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם. פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵי לָהֶם
וְלֹא יִרְאוּ. אֲזַנֵּי לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ, אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְיֹחוּ. יָדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלִכוּ, לֹא יִהְיוּ
בְּגִרוֹנָם. כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בָּטַח בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בָּטַח בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמַגְנָם הוּא. בֵּית אֶהְרֶן בָּטַחוּ
בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמַגְנָם הוּא. יִרְאֵי יְהוָה בָּטַחוּ בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמַגְנָם הוּא.

יְהוָה זָכְרֵנוּ יְבָרֵךְ. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֶהְרֶן, יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה, הַקְטָנִים עִם הַגְּדֹלִים. יִסַּף
יְהוָה עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה, עֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ. הַשְׁמַיִם שְׁמַיִם לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן
לְבְנֵי אָדָם. לֹא הִמָּתִים יִהְלֹוּהָ וְלֹא כָּל יַרְדֵּי דוּמָה. וְאֵנַחְנוּ נִבְרָךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ.

אֶהְבֹּתִי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנִי. כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימִי אֶקְרָא. אֶפְפוּנִי חֲבִלֵי מוֹת וּמִצָּרֵי שְׁאוֹל
מִצָּאוּנִי, צָרָה וָיָגוֹן אֶמְצָא. וּבִשֵּׁם יְהוָה אֶקְרָא. אֲנִי יְהוָה מִלְטָה נַפְשִׁי. חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק, וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם.
שֹׁמֵר פֶּתָאִים יְהוָה, דִּלְתֵּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי, כִּי יְהוָה גָּמַל עֲלֵיכִי. כִּי חָלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת
עֵינִי מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלִי מִדָּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. הָאֲמֵנָתִי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד. אֲנִי
אֶמְרָתִי בַּחֲפוּז כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מָה אֲשִׁיב לִיהוָה כֹּל תַּגְמוּלוּהִי עָלַי. כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשֵּׁם יְהוָה אֶקְרָא. נִדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל
עַמּוֹ. יִקָּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתָה לְחִסְדֵּיךָ. אֲנִי יְהוָה כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמֶתֶךָ, פִּתְחָתָה לְמוֹסְרִי. לְךָ
אֲזַבֵּחַ זֶבַח תּוֹרָה וּבִשֵּׁם יְהוָה אֶקְרָא. נִדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ. בְּחִצְרוֹת בֵּית יְהוָה, בְּתוֹכְכִי
יְרוּשָׁלַיִם. הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאָמִים. כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ, וְאָמַת יְהוָה
לְעוֹלָם. הַלְלוּיָהּ.

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.
יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו.
יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו.
יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו.

מן המצד קראתי יה, ענני במרחב יה. יהוה לי, לא אירא מה יעשה לי אדם, יהוה לי בעוזי ואני אראה בשנאי.

טוב לחסות ביהוה מבטח באדם. טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים. כל גוים סבבוני, בשם יהוה כי אמילם. סבוני גם סבבוני, בשם יהוה כי אמילם. דעכו פאש קוצים, בשם יהוה כי אמילם. דחה דחיתני לנפל, ויהוה עזרני. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה. קול רנה וישועה באהלי צדיקים. ימין יהוה עשה חיל, ימין יהוה רוממה, ימין יהוה עשה חיל. לא אמות כי אחיה, ואספר מעשי יה. יסר יסרני יה, ולמות לא נתנני. פתחו לי שערי צדק, אבא בם, אודה יה. זה השער ליהוה, צדיקים יבאו בו.

אודך כי עניתני ותהי לי לישועה.
אודך כי עניתני ותהי לי לישועה.
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.
מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו.
מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו.
זה היום עשה יהוה. נגילה ונשמחה בו.
זה היום עשה יהוה. נגילה ונשמחה בו.
אנא יהוה, הושיעה נא. אנא יהוה, הושיעה נא.
אנא יהוה, הצליחה נא. אנא יהוה, הצליחה נא.

ברוך הבא בשם יהוה, ברכנוכם מבית יהוה.
ברוך הבא בשם יהוה, ברכנוכם מבית יהוה.
אל יהוה ויאד לנו. אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח.
אל יהוה ויאד לנו. אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח.
אלי אתה ואודך, אלהי ארוממך.
אלי אתה ואודך, אלהי ארוממך.
הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו.
הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו.

יש אומרים כאן "יהללך" עד "אתה אל" (עמוד 18), ממשיכים "הודו" וחוזמים שם ב"שתבח".

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו.
הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו.
לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו.
לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו.
לדקק הארץ על המים כי לעולם חסדו.
לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו.
את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו.
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו.
למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו.
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו.
ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו.
לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו.
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו.
ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו.
למולך עמו במדבר כי לעולם חסדו.
למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו.
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו.
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו.
וילעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו.
ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו.
נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו.
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו.
ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו.
ניתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו.
הודו לאל השמים כי לעולם חסדו.

נשמת כל חי תברך את שמך, יהוה אלהינו, ורוח כל בשר תפאר ותרום וזכרך, מלבנו, תמיד. מן העולם ועד העולם אתה אל, ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך אלא אתה. אלהי הראשונים והאחרונים, אלוהי כל בריות, אדון כל תולדות, המהלל ברב התשבחות, המנהיג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. ויהוה לא ינום ולא יישן המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, והמשיח אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים והזוקק כפופים. לך לברך אנחנו מודים.

אלו פינו מלא שירה בים, ולשונונו רנה בהמון גליו, ושפתותינו שוב במרחבי רקיע, ועינינו מאירות בשמש וכירח, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגלינו קלות כאילות, אין אנחנו מספיקים להודות לך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, ולברך את שמך על אחת מאלף, אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו. ממצרים גאלתנו, יהוה אלהינו, ומבית עבדים פדיתנו, ברעב ונתנו ובשבע כלכלתנו, מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו, ומחלים רעים ונאמנים דליתנו. עד הנה עזרנו רחמך ולא עזבונו חסדיך, ואל תשנו, יהוה אלהינו, לנצח. על כן אברים שפלתנו בנך ורוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלבנו. כי כל פה לך יודה, וכל לשון לך תשבע, וכל בך לך תכרע, וכל קומה לפניך תשתחוה, וכל לבבות ייראו, וכל קרב וכליות יזמרו לשמך. בדרך שכתוב, כל עצמתי תאמרנה, יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו. מי ידמה לך ומי ישווה לך ומי יעריך לך האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, קנה שמם וארץ. נהללך ונשבחך ונפאריך ונברך את שם קדשך, כאמור: לדוד, ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו. האל בתעצמות עז, הגדול בכבוד שמך, הגבור לנצח והנורא בנוראותיך, המלך היושב על פסא רם ונשא. שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב: רננו צדיקים ביהוה, לישירים נאווה תהלה.

בְּפִי יִשְׁרִים תִּתְהַלֵּל,
וּבִדְבָרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ,
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם,
וּבִקְרֹב קְדוּשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ.
וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ, מִלִּפְנֵי, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שֶׁכֵּן חוֹבֶת כָּל הַיְצוּרִים לִפְנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח, לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדִּיר לְבָרֵךְ, לְעֵלֶה וּלְקַלֵּם עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת דּוֹר בֶּן יִשִּׁי
עֲבֹדְךָ מְשִׁיחֶךָ.

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּפְנֵי הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשִׁמְשׁוֹ וּבְאָרְצוֹ, כִּי לָךְ נִאֲמָה, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה,
הַלֵּל וְזִמְרָה, עֲזָרָה וּמִשְׁלָלָה, נִצָּחַת, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תִּתְהַלֵּל וְתִתְפָּאֵר, קִדְשָׁהּ וּמַלְכוּתָהּ, בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

יְהַלְלוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עַמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וְיִבְרְכוּ, וְיִשְׁבְּחוּ וְיִפְאֲדוּ, וְיִרְוּמוּ וְיַעֲרִיצוּ, וְיִקְדִּישׁוּ וְיִמְלִיכוּ אֶת
שְׁמֶךָ, מִלִּפְנֵי. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁבַּח נִאֲמָה לְזִמְרָה, כִּי מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה
אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתַּשְׁבָּחוֹת.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִים בַּחֲסִיבָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן, עַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה
וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְחִלָתָה לְאֲבוֹתֵינוּ לֵאכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשַׁבֵּעַ
מִטוֹבָהּ. רַחֵם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבִּיחֶךָ וְעַל הַיִּכְלֶךָ וּבִנְיַת יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ
לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֵאכֹל מִפְּרִיָּהּ וְנִשְׁבַּע מִטוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עֲלֶיהָ בְּקִדְשָׁהּ
וּבִטְהָרָה וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וּמִטֵּיב לְכָל, וְנוֹדֶה לָךְ
עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי גִפְנָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי גִפְנָה.

נִרְצָה

חֶסֶל סְדוּר פֶּסַח כְּהַלְכָתוֹ, בְּכָל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ.
כְּאִשֶּׁר זָכִינוּ לְסִדֵּר אוֹתוֹ כֵּן נִזְכֶּה לַעֲשׂוֹתוֹ.
זֶךְ שׁוֹכֵן מַעֲוֹנָה, קוֹמֵם קֹהֵל עֲדַת מִי מִנָּה.
בְּקִרְוֹב נִהַל נִטְעֵי כִנָּה פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרִנָּה.
לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

וּבְכֵן וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה

אֲזָרוּב נָסִים הַפְּלֹאת בַּלַּיְלָה,
בְּרֹאשׁ אֲשֶׁמֹּדֶת זֶה הַלַּיְלָה,
גֵּר צֶדֶק נִצְחָתוֹ כְּנַחֲלֵק לוֹ לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה.

דִּנְתָּ מֶלֶךְ גֵּר בַּחֲלוּם הַלַּיְלָה,
הַפְּחַדְתָּ אֲרָמִי בְּאֶמֶשׁ לַיְלָה,
וַיִּשָּׂר יִשְׂרָאֵל לְמַלְאָךְ וַיּוֹכֵל לוֹ לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה.

זָרַע בְּבוּרֵי פִתְרוֹס מַחֲצֶת בַּחֲצִי הַלַּיְלָה,
חִילָם לֹא מִצָּאוּ בְּקוֹמָם בַּלַּיְלָה,
טִיסַת נָגִיד חֲרָשֶׁת סְלִית בְּכוּכְבֵּי לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה.

יַעֲזֵן מַחֲרֵף לְנוֹפֵף אֹוִי, הוֹבִשְׁתָּ פְגְרִיו בַּלַּיְלָה,
כָּרַע בַּל וּמִצְבוֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה,
לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נִגְלָה רֵז חֲזוֹת לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה.

מִשְׁתַּכֵּר בְּכָלִי קֹדֶשׁ נִהְרַג בּוֹ בַּלַּיְלָה,
נוֹשַׁע מִבּוֹר אֲדִיּוֹת פּוֹתֵר בְּעִתּוֹתֵי לַיְלָה,
שֶׁנֶּאֱהָ נֶטֶר אֲגִי וְכֹתֵב סְפָרִים בַּלַּיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה.

עוֹרֶדֶת נִצְחָךְ עָלָיו בְּנֶדֶד שְׁנַת לַיְלָה.
פּוֹרָה תִּדְרוּךְ לְשׁוֹמֵר מַה מְלִיָּלָה,
צָרַח כְּשׁוֹמֵר וְשָׁח אֶתָּא בְּקֹר וְגַם לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה.

קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה,
רָם הוֹדַע כִּי לָךְ הַיּוֹם אַף לָךְ הַלַּיְלָה,
שׁוֹמְרִים הַפְּקֹד לְעִירְךָ כֹּל הַיּוֹם וְכֹל הַלַּיְלָה,
תֵּאֵאִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשֻׁכַת לַיְלָה.
וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה.

וּבְכֵן וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַת פֶּסַח

אִמְץ גְּבוּרֹתֶיךָ הַפְּלֹאת בַּפֶּסַח,
בְּרֹאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת נִשְׁאֵת פֶּסַח,
גְּלִית לְאֶזְרָחֵי חֲצוֹת לַיִל פֶּסַח,
וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַת פֶּסַח.

דִּלְתִּיו דְּפַקְתָּ כָּחַם הַיּוֹם בַּפֶּסַח,
הִסְעִיד נּוֹצְצִים עֲגוֹת מִצּוֹת בַּפֶּסַח,
וְאֵל הַבְּקָר רֵץ זָכָר לְשׁוֹר עֶרֶךְ פֶּסַח,
וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַת פֶּסַח.

זועמו סדומים ולוהטו באש בפסח,
חליץ לוט מהם ומצות אפה בקץ פסח,
טאטאת אדמת מן ונף בעברך בפסח,
ואמרתם ובח פסח.

יה ראש כל און מחצת בליל שמור פסח,
כביר, על בן בכור פסחת בדם פסח,
לבילתי תנת משחית לבא בפתחי בפסח,
ואמרתם ובח פסח.

מסגרת סגרה בעתותי פסח,
נשמדה מדין בצליל שעורי עמר פסח,
שורפו משמני פול ולוד ביקד יקוד פסח,
ואמרתם ובח פסח.

עוד היום בנב לעמוד עד געה עונת פסח,
פס יד פתבה לקעקע צול בפסח,
צפה הצפית ערוך השלחן בפסח,
ואמרתם ובח פסח.

קהל כנסה הדסה לשלש צום בפסח,
ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח,
שתי אלה רגע תביא לעוצית בפסח,
תעז ירך ותרום ימינך בליל התקדש חג פסח,
ואמרתם ובח פסח.

בי לו נא, בי לו יאה.

אדיר במלוכה, בחור בהלכה, גודיו יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יהוה הממלכה,
בי לו נא, בי לו יאה.

דגול במלוכה, הדור בהלכה, ותיקיו יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יהוה הממלכה,
בי לו נא, בי לו יאה.

זבאי במלוכה, חסין בהלכה, טפסריו יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יהוה הממלכה,
בי לו נא, בי לו יאה.

יחיד במלוכה, כביר בהלכה, למודי יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יהוה הממלכה,
בי לו נא, בי לו יאה.

מוֹשֵׁל בְּמִלּוּכָה, נוֹרָא בְּהִלְכָּה סְבִיבּוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָּה,
כִּי לוֹ נֵאָדָה, כִּי לוֹ יָאָה.

עֲנִיו בְּמִלּוּכָה, פּוֹדֶה בְּהִלְכָּה, צְדִיקוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָּה,
כִּי לוֹ נֵאָדָה, כִּי לוֹ יָאָה.

קְדוּשׁ בְּמִלּוּכָה, רַחוּם בְּהִלְכָּה שְׁנֵאֲנֵינוּ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָּה,
כִּי לוֹ נֵאָדָה, כִּי לוֹ יָאָה.

תַּקִּיף בְּמִלּוּכָה, תּוֹמֵךְ בְּהִלְכָּה תְּמִימֵינוּ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָּה,
כִּי לוֹ נֵאָדָה, כִּי לוֹ יָאָה.

אֲדִיר הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.

בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בָּנָה בֵּיתֶךָ בְּקֶרֶב.

בַּחוּר הוּא, גָּדוֹל הוּא, דָּגוּל הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בָּנָה בֵּיתֶךָ בְּקֶרֶב.

הַדּוּר הוּא, וְתִיק הוּא, זָכָאי הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בָּנָה בֵּיתֶךָ בְּקֶרֶב.

חֲסִיד הוּא, טָהוֹר הוּא, יָחִיד הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בָּנָה בֵּיתֶךָ בְּקֶרֶב.

כַּבִּיר הוּא, לְמוֹד הוּא, מְלֵךְ הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בָּנָה בֵּיתֶךָ בְּקֶרֶב.

נוֹרָא הוּא, סָגִיב הוּא, עֲזוּז הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בָּנָה בֵּיתֶךָ בְּקֶרֶב.

פּוֹדֶה הוּא, צְדִיק הוּא, קְדוּשׁ הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בָּנָה בֵּיתֶךָ בְּקֶרֶב.

רַחוּם הוּא, שְׂדֵי הוּא, תַּקִּיף הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בָּנָה בֵּיתֶךָ בְּקֶרֶב.

חד גדיא, חד גדיא

דובין אבא בתרי זוזי, חד גדיא, חד גדיא.
ואתא שונרא ואכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא כלבא ונשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא חוטרא והכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא נורא ושרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מיא וכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא תורא ושתה למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא השוחט ושחט לתורא, דשתה למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות, דשחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוזי.

חד גדיא, חד גדיא.

